

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

2 de Feudi finitione & diuisione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

deinceps & feminis possit accedere, c. 1. de feud. f. u. m. lib. 2. fe. tit. 30. quomais quis pro se & liberis masculis & feminis inueituram accipiat. §. 1. de eo quis sibi & her. suis mascul. & fem. Sc. lib. feud. tit. 17. Potest & dici paternum, ut diximus, ex superioribus seu a maioribus quaesitum, c. 1. §. parentum vero. de natur. success. feud. & antiquum: & materum, quod femina ex superioribus parentibus quaesitum. §. Ad t. hereditarium feudum pertinet & illud, quod dicitur reale, in quo quis non tantum sibi, sed heredibus suis profectivus videtur. c. 8. de duob. fr. patri. a capitan. inu. §. 1.

20 §. Antiquiss. no. tamen iure feudum ita erat in potestate domini, ut quodam vellet, possent auferre beneficiario: postea eo ventum est, ut per animum firmum esset: postea, utque ad vitam fidem praestantis: subinde usque ad filios, & eum cui illis vellet dominum feudum commisit. Et iure feudorum communi postea stabilitum, ut ad omnes filios aequaliter pertineret. Subinde ex lege Corradi prorogatum ad nepotes, fratres, patruelisque. hoc in §. & quia vidimus, de iis qui feud. dar. poss. lib. 1. feud. tit. 1. In regis quoque, seu accipientibus, regalia autem annotandum est, de iis qui feud. dar. poss. lib. 1. tit. 1. neque agnati proximiores admittuntur, si heredes non sunt, vide Curt. iunior. tractat. de feud. part. 1. ca. 9. nu. 21. Alexand. consil. 19. in c. super eo. de quo quaerit, in c. v. led. ex illud feudum est, & ad dominum reuertitur.

21 §. Si feudum sit masculinum seu paternum, hereditarium, & filii non sint, filiae existentes heredes, in alio alibus quidem succedunt: at in feudo, neque ipsae, quae a feudis communi consuetudine excludantur, §. hoc autem annotandum est, de iis qui feud. dar. poss. lib. 1. tit. 1. neque agnati proximiores admittuntur, si heredes non sunt, vide Curt. iunior. tractat. de feud. part. 1. ca. 9. nu. 21. Alexand. consil. 19. in c. super eo. de quo quaerit, in c. v. led. ex illud feudum est, & ad dominum reuertitur.

22 §. Feudum ligium, inquit Curtius iunior, Jacob. Curt. in 1. part. tract. de feud. ca. 9. num. 22. tria requirit: primo, ut vasallus iuret fidelitatem, nullius alterius fidelitatis reservata. Secundo, ut expresse dicatur in instrumento iuramentum, quod feudum sit ligium. Tertio, quod vasallus principaliter personam suam, & consequenter bona etiam non feudalia subiciat potestati domini. §. Qui t. huiusmodi feudum habet, dicitur homo ligius. ut in clem. pastoralis. §. rursus. de sentent. & re. iudic. Albericus Krantius lib. 4. Chron. ligium Italorum verbum esse ait, & significare totalem subiectionem. Videtur enim vere illud comae esse Italicum a ligando: unde & coniurationis seu factionis apud illos vocantur *ligues*, auctiori videlicet fide constructio ne facta.

24 §. Et si mihi proprie haec feudum non videretur, sed deditio portus in clientelam & familiam, & potestatem alterius. Ideo huius iuramentum a fidelitate feudali recte separatur, & iure feudo quoque esse docetur in consuetudinibus feudorum, ubi post firmam fidelitatis beneficiarii, in §. si. qual. iura. debe. v. asal. fidel. dom. lib. 2. feud. tit. 5. subiciuntur haec verba: si vero domestica, id est, familiaris eius sit cui iurat, aut si ideo iurat fidelitatem, non quod habeat feudum, sed quia sub iurisdictione sit eius cui iurat: nominatum vitata. membrum, puenent. & eius rectum honorem custodire iurabit.

25 §. Aliqui t. suspicantur huiusmodi homines, homalogos dictos fuisse, de quibus cautum est a Theodosio & Arcadio, in l. si. de patro. vicorum. lib. 11. tit. 24. C. Theodo. ne relinquatur antiquos dominos. Egotame a discedo ab hac sententia, cum Arcadius & Honorius loquantur de colonis, qui quidem adscripti non sunt, sed homologi, id est, qui per scripturam confessi sunt se colonos esse, unde dicuntur, non vere adscripti, sed confessionarii: id enim vox homologi designat, ut expresse declarat Augustus Caesar. in L. cum scimus. 21. de agr. & consil. lib. 11. C. tit. 47. Ita & Aniboteles, ut scribit Suidas, in verbo *homologos*, quod in Analyticis ex hypothese, id est, sub conditione seu fictione generalis dixerat, id in Topicis specialius & quoad personas, id est, ex confesso appellavit. §. Quo t. fit, ut adducit Carlomagnum nos dicit posse vere clientem, qui se in fidem omnimodam concedebat patronum, & illi eorum etiam defensionem subibant. Com non dicit, inquit Dionys. Halicarnasensis, in 2. Romulus patris is plebros, optone cuiq. e v. ligo data ut quem vellet, sibi patronum legeret. Mofane Graecis & antiquis, quod dicitur Thestali vultus, & Athenienses prisci, sed tum receptus in melius. Hos Athenienses tneras vocabant ob ministeria, Thestali, penestas. Romulus honesti orti vocabulo voluit vocari clientes.

27 §. Solidarios t. esse, qui speciem clientelae apud Gallos haberent, iam ante demonstrauimus, cum de iure patronatus egyptus clientelari, ubi in illa de clientelis expl. ca. 1. post potestatem ad-

miniam in iure patronatus clientelaris, lib. 1. q. cap. 10. §. In t. summa homine ligium dico, eum qui cum suis, vel sub alterius esset principis potestate, se alicui alteri principi ligauit, vixit: fidemq; dedit, ut eius fidelitatem non praeponat. §. Et t. praeinde & hic homo ligius, & cum feudo, & sine feudo esse potest: cum feudo, si ea conditione feudum accepit: sine feudo, si amicitia sola ductus, se & sua cum illa speciali sacramento in clientelam alicuius principis venerit, & iurauerit contra omnes opem & auxilium, & in omnibus se prestiturum, fidemq; ea de re obstrinxerit, id ipsumq; clienti princeps pollicitus fuerit. §. Itaq; t. hic singulare tam in feudo ligio, & ut opinor, in sacramento ligio hominis, ut non admittatur penitentia, & homo ligius non possit ab obedientia vel subiectione eius, cui fidem dedit, abire, nec t. d. refutando absolui ab eadem, ut not. Bald. in c. ceterum, de iudic. Mart. Landen. in c. 17. bol. qui feud. dar. poss. Quamquam in aliis feudis vasallus possit feudum refutare, & ita fidem datam rescindere. c. 1. de vasallo qui cont. conf. Lotharis. Sc. Quare ligius homo, qui alteri domino contra fidem datam opem fert in dominum, cui hoc sacramento se obstrinxit, etiam si iniuri tempore sit, rebellis fit. Ideo Henricus Andegavorum dicitur filius, qui Normania a rege Ludouico Galliarum acceperat, & pro eadem terra in hominem ligium acceptus erat, ab officio declinans, ab eodem rege, exercitum inausu culpa deprecati adactus est. Ammon. lib. 5. de gest. Franc. c. 54. Secundo singulare in ligio feudo, ut solus princeps de ea, non pares curia, iudicet. Bal. in d. c. ceterum. §. Item t. q. in ipso feudo veniunt omnia bona vasalli in potestate domini, etiam non feudalia, dumodo in feudo ab alio non habeat, Spec. in §. quoniam, vers. 17. de feu. quia in hoc vasallus principaliter obligat personam, quam sequuntur bona. l. si pater. de adop. in P. a. ubi ingredit. de sacros. eccles. §. Quo t. fit, ut vnus non possit esse duorum ligius homo. glo. in clem. pastoralis. §. rursus, de sent. & re. iud. quia nemo potest duobus dominis seruire equali iure si contrarii sint, Matth. 6. potest tamen esse ligius vnus, & vasallus alterius, & vasallus plurium, in d. §. rursus, quia semper censetur in vasallitico excepta fidelitas Imperatoris, l. imperiales, §. si. de prohib. feud. alien. per Feder. lib. 2. tit. 55. cuius ligii censentur omnes qui in eius ditione sunt. §. Quare t. etiam in feudo ligio succedunt feminae, Alex. in consil. 30. incip. Quoniam omne datum optimum. in 1. rom. Spec. ubi sup. vers. 21. quia instar subditi cuiusvis censetur ligius in bonis suis, quibus succedunt & feminis. l. maximum vnus. de libe. prater. vel exhere. l. legem 12. tab. de legit. her. Cui. 1. in 1. part. tract. feud. c. 8. num. 26. Et ita differt etiam a vasallo, qui non tenetur iurare dominum se feudum, contra antiquiorem: at in hoc tenetur contra omnes dominos, eum cui ligius est, iurare. c. 1. in prin. & c. contra omnes. tit. hic finitur lex, Sc. lib. 2. feud. tit. 28. §. pen. de prohib. feud. alien. per Feder.

De Feudis, quae non proprie feuda dicuntur. Cap. 3.

1. Feudum francum quid.
2. Francez hiez in Gallia, quid.
3. Mortuum in feudis ecclesiae quid. Sc.
4. In Franco feudo ecclesia secedere potest, no in aliis, & quomodo.
5. Francus feudum habens, libere de eo testari potest.
6. Non rectum feudum quid.
7. Feuda improprie habitacionis, soldata, &c. pro mercede olim remunerantia.
8. Soldata feudum quid.
9. Feudum de camera & cauea quid. num. 10.
10. Feudum gardie, & gastaldie quid.
11. Annona feudi de camera & cauea petiitur quotidie, si ad sint quib. petant, si modo dominus habeat, non aliter.
12. Feuda gardie & gastaldie quae.
13. Chastellenies & gardes in Gallia quid.
14. Castrum, & castellum castellani quid.
15. Limitanei duces & milites castellani.
16. In Gallia castellano: um auctoritas & feudum, & iura.
17. Gardianorum seu capitaneorum ius excubiaryum, dictum droff de gaet, quale. Sc.
18. Excubiaryum onus odiosum, nec exigendum tempore pacis, n. 19.
19. Excubiaryum ius tempore belli, ne vir a quinq. denariis exigere tur cautum, in oppidis vicinis hostibus: in aliis tres.
20. Excubiaryum onus non soluebat, qui Tallia nomine non pendebant quinq. solidos.
21. Excubiaryum iura sunt a feudo gardie, & gastaldie, non possunt distrabi vel alienari in alium sine feudo ipso.

